

ธรรมะ: บุญพลึง

พระอุปัชฌาย์: หลวงปู่บุญพลึง จ.กาญจนบุรี

19 UNSSU

บทที่ 12.4 ฟรังตาม ฉันทอบ-ฟรังนอนตะแคงกัน

www.boonyapalung.com

บทที่ 12.4 ฝรั่งถาม ฉันทอบ-ฝรั่งนอนตะแคงกิน

พระอาจารย์ : “จิบ แกนังกินอาหารอย่างฉันทันไม้ได้รี ถึงได้นอนตะแคงกิน อย่างนั้น”

ฝรั่ง : “ฉันทันแบบขามลิตไม้ได้ ไม่เคยนั้ง และปวดตาคุ่ม เคยนังกิน แต่บนโต๊ะ มีเก้าอื้นั้ง ฟันเรียบๆ แบบนี้ไม่เคยนั้ง หากนั้ง ก็ต้องคุกเข้า ก็ เจ็บเข้าอีก นอนกินแบบนี้ ผิดหรือเปล่า ฉันทันได้หาทำใหม่ สวยๆ”

พระอาจารย์ : “เออ! ไม่ผิดหรอก ตามสบาย เพียงแต่ฉันทันดูท่าทางแล้ว ทุเรศ ดี นอนตะแคงอย่างนั้น เดียวมันจะจุก แล้วทำไมแกไม่กินให้หมด อาหารในถุงพวกนี้”

ฝรั่ง : “ทีเหลือนี้ เก็บไว้ให้ขามลิต กินตอนเที่ยงๆ อีก”

พระอาจารย์ : “ฉันทันพอแล้ว ฉันทันกินวันละ 1 ครั้ง”

ฝรั่ง : “อ้าว! ไม่หิวหรือ กินน้อยจัง”

พระอาจารย์ : “ไม่หิวหรอก ชินชะแล้ว จิบกินไปหะ จะเก็บไว้กินต่อก็ได้”

ฝรั่ง : “ไม่หิวแน่นะ อยู่ได้ไง กินครั้งเดียว พระต้องกินครั้งเดียวหรือ”

พระอาจารย์ : “ไม่จำเป็น เพียงแต่ฉันทันกินครั้งเดียว มือเดียว ไปกินอีกทีก็พุงนี้ หรือไม่บางครั้ง ฉันทันก็ไม่กินเลย 3 วัน 5 วัน”

ฝรั่ง : “โอ้! เป็นไปไม่ได้ หาอาหารกินไม่ได้หรือ จึงได้ออดอยาก ไม่มีกินตั้ง 3 วัน 5 วัน”

พระอาจารย์ : “ฉันทันตั้งใจอดเอง ไม่เกี่ยวกับการหาอาหาร แกก็ไปถามพี่หรั่ง ดูลิ หากแกไม่เชื่อ”

ฝรั่ง : “แอบกินหรือเปล่า พี่หรั่งจะรู้ได้ยังไง แกอยู่ตั้งไกล แถวนี่ปลาก็มีให้กินตั้งเยอะแยะ จับมาอย่างกินเอาก็ได้ สัตว์ป่า นก ผลไม้แถวนี่ ก็น่ามี”

พระอาจารย์ : “จิบ แก่อย่าสนใจเลย ฉันกินมือเดียว ครั้งเดียวหรือกี่ครั้ง ฉัน ก็ไม่ใช่คนที่ดีไปกว่าแก หากฉันคิดว่า ฉันงดอาหาร 3 วัน 5 วัน แล้ว ดีกว่าคนอื่น ฉันมันก็ระยำแล้ว ไม่ได้ดีไปกว่าคนที่กินตลอดเวลาเลย

มันเป็นแค่วิถีปฏิบัติทางพุทธ และทุกคนในทางพุทธ ก็ไม่จำเป็นต้อง ปฏิบัติอย่างที่ผมทำอยู่นี้ มันเป็นเรื่องของ “จิต” และแกยอมไม่เข้าใจ ในตอนนี้ เพราะความฉลาดของแกยังมีมากอยู่”

ฝรั่ง : “โอ! หากเป็นจริง มันก็น่าสนใจมาก คงงดอาหารต่างๆ ที่ สามารถกินได้โดยที่ไม่มีใครห้าม เป็นเรื่องยากจะเข้าใจ หากฉันจะขอ อยู่ศึกษาดูตรงนี้ จะคิดค่าที่พักกินเช่าไหว ค่าเรือ ค่าน้ำมัน หรืออาหารหรือค่าสถานที่ ในการอาศัยอยู่”

พระอาจารย์ : “ฟรี!”

ฝรั่ง : “อะไรนะ ไม่คิดเงินเลยหรือ ฉันโตมา เดินทางรอบโลก ไม่ เคยมี ฟรี!”

พระอาจารย์ : “เออ! มีข้าวให้แกนอนกินแบบนี้ทุกวันด้วย ดีมั๊ย !”

ฝรั่ง : “สัญญาแล้วนะ ไม่คิดเงินค่าที่พักที่นี่ ฉันพุงนี้ ฉันมาที่นี่ พร้อมของใช้ของฉันเลยเป็นไง หากค่าที่พักไม่คิด ฉันเรื่องอาหาร ซ่อมรถไม่ต้องนั่งเรือไปขอคนทางปากน้ำ

ฉันจะซื้อเข้ามา หากขาด เหลืออะไร ฉันจะขับเรือออกไปเอง ฉันขับเรือเป็น ปลาแถวนี้ก็มี เยอะแยะ เราทำอาหารกินกัน อย่างนี้ แพร่มั๊ย!”

พระอาจารย์ : “แพร่ดี! แต่ฉันไม่ต้องการ เชิญแกเข้ามาพักก็แล้วกัน จะทำ อะไรก็ทำไป หากทำอะไรไม่ถูก ไม่ดี ฉันจะคอยบอก คอยเตือน สำคัญ แกต้องเชื่อในสิ่งที่ฉันบอก แกทำได้ไหม!”

ฝรั่ง : “สบายมาก ซ่อมรถ ฉันดำน้ำเก่ง เดินป่าก็ได้ กินง่ายๆ อยู่ ง่ายๆ ไม่มากเรื่อง ที่นี้มีไฟฟ้ามั๊ย!”

พระอาจารย์ : “ไม่มี เครื่องใช้วัตถุอะไรก็ไม่มี”

ฝรั่ง : “แล้วเตาแก๊ส และอุปกรณ์พวกนี้ล่ะ ของใคร”

พระอาจารย์ : “ของเพื่อนๆ ฉัน แกสามารถใช้ได้ ฉันเองไม่ เคยนำออกมาใช้ ไม่เคยปรุงอาหาร”

ฝรั่ง : “ดีละ! ซ่อมติด ฉันจะพยายามฝึกภาษาไทย จะได้คุยกันง่ายขึ้น”

พระอาจารย์ : “ดีเหมือนกัน ภาษาอังกฤษของฉัน แกฟังเข้าใจบ้าง ไม่ เข้าใจบ้าง มั่วๆ กันยังไงพิกล อธิบาย พูดซ้ำๆ ซากๆ ก็น่าเบื่อ

ฉันจะให้ เพื่อนฉันส่งหนังสือแปลอังกฤษไทย และพจนานุกรม มาที่นี้ พรุ่งนี้เช้า เราจะได้คุยกันเข้าใจง่ายขึ้น ดีไหม แกก็จะได้รู้ภาษาไทยด้วย”

ฝรั่ง : “ดีมากซ่อมติด หลายๆ คำ ฉันก็ไม่เข้าใจ แต่รวมๆ กัน ก็พอ ฟังความหมายออก ฉันอยากถามอะไรมากมาย คินนี้ฉันจะเมลล์ข้อความ และรูปภาพไปหาเพื่อนของฉันที่เยอรมัน

เขาเห็นรูปแล้วต้องชอบ และ อยากมาเที่ยวที่นี่แน่ ถ้าเขามากัน ซ่อมติดจะคิดเงินค่าที่พักหรือเปล่า”

พระอาจารย์ : “ฟรี!”

ฝรั่ง : “โอ ...คนไทย ใจดีจริงๆ”

พระอาจารย์ : “งั้นฉันขออะไรบางอย่างจะได้ไหม ให้ฉันเป็นฝ่ายขอบ้าง ไม่มากหรอก”

“ฝรั่ง : “ได้สิ ถ้าของชิ้นนั้นมันไม่แพงมากนัก”

พระอาจารย์ : “แกไปอาบน้ำ ถูสบู่ให้หายเหม็นได้ไหม ขอแค่นี้แหละ”

“ฝรั่ง : “วันนี้อากาศสบายตัว ยังไม่อยากอาบน้ำ อิ่มแล้วนอนอาบแดดอุ่นๆ จะอาบน้ำทำไม เดี่ยวเหงื่อก็ออกมา อาบแดดอุ่นดีแล้ว อาบน้ำมันเย็นและแฉะตัว แต่ o.k. พรุ่งนี้ค่อยอาบ ไม่มีปัญหา ถ้าซ่อมติด ต้องการ o.k. นะ ซ่อมติด”

พระอาจารย์ : “o.k. สิ ไอ้เปรต!”